

Arrest

nr. 164 062 van 14 maart 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 9 oktober 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 september 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 december 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 17 december 2015.

Gelet op de beschikking van 8 januari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2016.

Gelet op arrest nr. 161 341 van 3 februari 2016 waarbij de debatten worden heropend en de partijen worden opgeroepen op grond van artikel 39/74 en 39/75 om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 19 februari 2016 om 9.30 uur.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen het Rijk binnengekomen op 20 juli 2012 en heeft zich een tweede keer vluchteling verklaard op 14 januari 2015.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster op 21 januari 2015 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoekster werd gehoord op 24 augustus 2015.

1.3. Op 8 september 2015 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Albanees staatsburger, afkomstig uit het dorp Berishe in de gemeente Tropoje (Albanië). Op 23 juli 2012 diende u een eerste asielaanvraag in. U bent gehuwd met A.(...) D.(...) (O.V. 7.546.978; CGVS 12/17692). Na uw huwelijk ging u in Kosovo inwonen bij uw schoonfamilie. Enkele weken voor uw vertrek naar België werden u, uw echtgenoot en uw schoonouders om een u onbekende reden door de politie de grens overgezet. Omdat uw schoonfamilie in Albanië in een bloedwraak zat verwickeld, kon u ook daar niet blijven en besloten jullie Albanië te verlaten. Op 18 september 2012 weigerde het Commissariaat-generaal u het vluchtelingenstatuut en het subsidiaire beschermingsstatuut, in navolging van de weigeringsbeslissing in het dossier van uw schoonvader Q.(...) D.(...) (O.V. 7.536.609, CG 12/17033/B). Hij had immers de vrees voor bloedwraak geenszins aannemelijk gemaakt. Zo werd het ontstaan van een bloedwraak tegen uw schoonfamilie na de moord op de neven van uw echtgenoot in 1993 niet geloofwaardig bevonden. Verder werd het niet aannemelijk geacht dat de familie H.(...) uw schoonfamilie tussen de moord op uw neven in 1993 en het vertrek van uw schoonfamilie naar Kosovo in 1999 ooit viseerde. Met betrekking tot de moord op uw schoonbroer rezen verschillende vragen omtrent de geloofwaardigheid hiervan. Er werd niet aangetoond dat de moordenaar(s) van de neven van uw echtgenoot hiervoor verantwoordelijk zou(den) zijn. Bovendien begaven uw echtgenoot en zijn familieleden zich tijdens hun verblijf in Kosovo nog geregeld naar Albanië, hetgeen moeilijk in overeenstemming viel te brengen met de door hen ingeroepen vrees. Uw echtgenoot en zijn familieleden konden ook maar weinig vertellen over de familie H.(...). Op 18 december 2012 stelde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de afstand van het geding vast aangezien geen van de partijen binnen de vooropgestelde termijn vroeg om gehoord te worden. Zonder naar Albanië te zijn teruggekeerd diende u op 14 januari 2015 een tweede asielaanvraag in. U verklaarde dat de problemen waar u in uw eerste asielaanvraag naar verwees nog steeds van kracht zijn. Daarnaast wees u erop dat uw schoonfamilie nog in een tweede bloedwraak is verwickeld, namelijk met de familie P.(...). Op 16 mei 2012 was er een conflict tussen uw schoonbroers B.(...) (O.V. 8.087.866) en S.(...) (O.V. 7.555.606) en leden van de familie P.(...). Bij de P.(...)s vielen twee doden en één gewonde. Uw schoonbroer S.(...) raakte eveneens gewond. S.(...) en B.(...) sloegen na de feiten op de vlucht. U was die dag samen met uw echtgenoot en uw schoonouders met het vee op het veld in de buurt. Nadat u werd ingelicht over het gebeurde, vluchtte u samen met hen via de bergen naar Albanië. In de twee maanden tot aan uw vertrek naar België leefde u opgesloten in de woning van de oom van uw schoonmoeder in het dorp Begaj bij Bajram Curri. U vreest dat uw echtgenoot of uw twee in België geboren kinderen vermoord zullen worden door de familie P.(...). U bent in het bezit van uw Albanees paspoort, uitgereikt door het Ministerie van Binnenlandse Zaken op 18 juni 2012 met een geldigheidsduur van tien jaar.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven die werden aangehaald door uw echtgenoot A.(...) D.(...). In het kader van zijn asielaanvraag werd een weigeringsbeslissing genomen die luidt als volgt:

"Na onderzoek van al de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat het Commissariaat-generaal geen geloof hechtte aan het vluchtrelaas dat u uiteenzette in het kader van uw eerste asielaanvraag, met name uw vrees voor een bloedwraak door de familie H.(...). U bracht in uw tweede asielaanvraag geen feiten of elementen aan die de eerdere negatieve beoordeling van het Commissariaat-generaal kunnen weerleggen. Wat betreft de H.(...)s beperkt u zich immers tot een louter herhalen van wat u reeds bij uw eerste asielaanvraag heeft aangehaald (CGVS 24-08-2015 p. 12, 14-15).

Voor wat betreft de bloedwraak met de familie P.(...), waarover u overigens tijdens uw eerste asielaanvraag met geen woord hebt gerept, moet worden vastgesteld dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat er op 8 april 2015 een ontmoeting plaatsvond in het gemeentehuis van Deçan, Kosovo tussen uw familie en de familie P.(...) in het bijzijn van de burgemeester, de plaatselijke imam, en A.(...) D.(...), die zich inzet voor de verzoening in bloedvetes.

Tijdens deze ontmoeting schonk N.(...) P.(...), die op 16 mei 2012 zelf gewond raakte, vergiffenis voor het bloed van zijn familie dat die dag gevloeid had. Hij drukte uw vader, Q.(...) D.(...), de hand als symbool van de verzoening tussen de twee families. U maakte tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal geen enkele melding van deze verzoening. Redelijkerwijze kan er nochtans van uitgegaan worden dat u hiervan op de hoogte zou zijn gebracht door uw familie. Door deze feiten achter te houden hebt u gepoogd het Commissariaat-generaal bewust te misleiden. Hoe dan ook blijkt uit deze informatie dat er verzoening werd bereikt en er dus niet langer sprake is van een vendetta. Van de door u ingeroepen vrees voor een vendetta kan dan ook niet langer sprake zijn.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat u, mocht u bij een eventuele terugkeer naar Albanië alsnog problemen ondervinden, een beroep kan doen op de hulp en/of bescherming van de Albanese autoriteiten. Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt dat in Albanië tal van maatregelen werden genomen om de politie te professionaliseren en haar doeltreffendheid te verhogen, zoals overheveling van bevoegdheden van het Ministerie van Binnenlandse Zaken naar de politie. In 2008 werd een nieuwe politiewet aangenomen. Volgens de Europese Commissie heeft deze wet een positief effect op het functioneren van de politie. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Gelet op het geheel van bovenstaande bevindingen heeft u geenszins aangetoond dat er wat u betreft sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin noch van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De informatie waarop deze beslissing is gebaseerd, is toegevoegd aan uw administratief dossier.

De door u aangebrachte documenten zijn niet van die aard bovenstaande appreciatie te wijzigen. Uw identiteit, nationaliteit en familiesamenstelling staan niet ter discussie. De attesten van het dorps hoofd en van de verzoeningscommissies alsook de reportage van 'Fiks Fare' over uw familie zijn niet langer relevant voor de beoordeling van uw actuele vrees. Uit bovenvermelde informatie blijkt immers duidelijk dat op 8 april 2015 verzoening werd bereikt tussen de familie P.(...) en uw familie. Als dusdanig is er niet langer sprake van een bloedwraak."

Bijgevolg kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uw paspoort toont uw identiteit en nationaliteit aan, waaraan niet wordt getwijfeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de gegevens van het dossier en het verzoekschrift blijkt dat verzoekster haar aanvraag om erkenning als vluchteling of om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verbindt aan deze van haar echtgenoot, A.D. (RvV 178 864). Zij roept geen eigen motieven in.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 164 061 van 14 maart 2016 de beslissing genomen ten aanzien van verzoeksters echtgenoot in het kader van diens tweede asielaanvraag vernietigd.

In dit arrest wordt als volgt gemotiveerd:

"2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur en artikel 17, §2 van de officieuze coördinatie van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (18 augustus 2010), benadrukt verzoeker dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet betwist dat hij verwikkeld was in een bloedvete met de familie P.. Verwerende partij meent echter dat zijn vrees niet

langer "actueel" is. Ze meent immers dat er thans geen sprake meer is van een vendetta gezien zij informatie heeft waaruit blijkt dat er op 8 april 2015 een ontmoeting plaatsvond op het gemeentehuis van Deçan (Kosovo) tussen zijn vader en N.P., die op 16 mei 2012 zelf gewond raakte. N.P. drukte zijn vader de hand als symbool van verzoening. Dit laatste wordt door verzoeker niet ontkend. Het Commissariaat-generaal schijnt evenwel te vergeten dat de bloedvete niet alleen N.P. en B.P. (broers) betrof, maar tevens V.P. (neef). Verzoeker stelt dat tot op heden de familie van N.P. en B.P. de familie D. dan wel vergeven heeft, maar dit niet het geval is met de familie van V.P.. Hij wijst erop dat dit ook duidelijk blijkt uit de vertaling van verwerende partij van het krantenartikel dd. 8 april 2015 (waarop de bestreden beslissing zich baseert) dat zich in het administratief dossier bevindt: "Ze schudden de hand om elkaar verzoening te verlenen in Deçan, Ze vergeven één dode en één gewonde." De andere dode (de tweede dus) betreft V.P., waarvan de familie tot op heden geen vergeving heeft geschonken. Ter staving van zijn betoogt legt verzoeker een verklaring neer van het hoofd van de gemeenteraad van Deçan (stuk 3 toegevoegd aan het verzoekschrift), waarin wordt bevestigd dat de familie van V.P. weigert zich te verzoenen met de familie D.. Hij stelt tevens dat het gewoonterecht van de bloedwraak vaak sterker is dan de wet en ondergraaft hiermee dus de stelling van verwerende partij als zou de Albanese politie sowieso bescherming kunnen bieden in geval van problemen. Daarnaast wordt tevens een verklaring van G.M. voorgelegd, waarin de actualiteit van de problemen van verzoeker wordt bevestigd (stuk 4 toegevoegd aan het verzoekschrift). Verzoeker meent dat deze stukken die hij thans bijbrengt minstens nopen tot een nieuw onderzoek door verwerende partij, aangezien zij aan de basis lagen van de in overwegingname van de asielaanvraag, hun geloofwaardigheid door deze niet in twijfel wordt getrokken en zij de hypothese van verwerende partij als zou de bloedwraak van de baan zijn tegenspreken. Verwerende partij kan immers moeilijk voorhouden als zou er tot op 8 april sprake geweest zijn van bloedwraak (toen de bedreiging van de hele familie P. uitging) en er thans – nu de bloedwraak nog maar van één deel van de familie P. uitgaat – geen vuiltje meer aan de lucht zou zijn.

Bovendien – zonder hierbij te willen ontkennen dat hij spontaan had moeten vertellen over de gebeurtenis van 8 april 2015 tijdens het gehoor en zich hiervoor ook oprecht te excuseren bij het Commissariaat-generaal – acht verzoeker het evenmin begrijpelijk dat verwerende partij haar nooit met haar informatie geconfronteerd heeft, hetzij tijdens het interview zelf, hetzij later door middel van een heroproeping. De bestreden beslissing is thans immers gebaseerd op informatie waaromtrent hem nooit om een reactie gevraagd is, aldus verzoeker, die er in dit verband op wijst dat artikel 17, §2 van hoger vermeld koninklijk besluit van 11 juli 2003 voorschrijft dat indien de ambtenaar tijdens het gehoor vaststelt dat de asielzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd in vergelijking met de door hem gedane verklaringen, hij de asielzoeker hierop in de loop van het gehoor dient te wijzen en zijn reactie daarop dient te noteren. Verzoeker laakt dat hij op geen enkel moment werd geconfronteerd met de 'beweerde' vaststelling en hij meent dan ook dat voornoemd artikel 17, §2 werd geschonden.

Tot slot wenst verzoeker nog eens te benadrukken dat bloedwraak wel degelijk nog steeds een ernstig probleem is in zijn land van herkomst. Ook verwerende partij – spijs haar motivering omtrent de mogelijkheid tot bescherming van de Albanese autoriteiten – schijnt dit te vinden, zo niet is het onduidelijk waarom ze deze asielaanvraag überhaupt in overweging nam. Volgens verzoeker zit in het administratief dossier bovendien niets concreets over 'bloedwraak' in Albanië. Het administratief dossier bevat enkel een algemeen rapport van Cedoca omtrent de "beschermingsmogelijkheden" in Albanië, een rapport dat voornamelijk handelt over de strijd tegen corruptie binnen de politie en het gerechtelijk apparaat evenals de mogelijkheid als NGO om ongehinderd te kunnen werken op Albanees grondgebied. Desalniettemin zou in casu concrete informatie over beschermingsmogelijkheden tegen bloedwraak zeer nuttig zijn, aldus verzoeker, die te dezen nog citeert uit de als bijlage aan het verzoekschrift gevoegde persberichten (stukken 5 en 6).

2.2.1. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: een verklaring van het dorps hoofd, een verklaring van de verzoeningscommissie, het artikel "De Kanun spaart alleen de vrouwen" van de Volkskrant en het artikel "Familie moordenaars krijgt asiel omwille van bloedwraak" van Het Laatste Nieuws van 25 september 2013.

Bij aangetekend schrijven van 17 november 2015 laat verzoeker aan de Raad de vertalingen geworden van de stukken 3 en 4 toegevoegd aan het verzoekschrift.

2.2.2. Als bijlage aan de verweernota worden volgende documenten gevoegd: het gehoorverslag van verzoekers broer, de heer B.D., de COI Focus, Albanië – Overheidsmaatregelen in de strijd tegen bloedwraak dd. 18 oktober 2013 (update) en UNHCR, Albanië: Statistics on blood feuds; state

protection and support services available to those affected by blood feuds, including whether individuals have been prosecuted for blood feud-related crimes (2010-2015) dd. 10 september 2015.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) het Commissariaat-generaal geen geloof hechtte aan het vluchtrelaas dat hij uiteenzette in het kader van zijn eerste asielaanvraag, met name zijn vrees voor een bloedwraak door de familie H. en hij in zijn huidige, tweede asielaanvraag geen feiten of elementen aanbracht die de eerdere negatieve beoordeling van het Commissariaat-generaal kunnen weerleggen aangezien hij zich immers beperkt tot een loutere herhaling van hetgeen hij reeds bij zijn eerste asielaanvraag heeft aangehaald, (ii) voor wat betreft de bloedwraak met de familie P., waarover verzoeker overigens tijdens zijn eerste asielaanvraag met geen woord heeft gerept, moet worden vastgesteld dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat er op 8 april 2015 een ontmoeting plaatsvond in het gemeentehuis van Deçan, Kosovo, tussen verzoekers familie en de familie P. in het bijzijn van de burgemeester, de plaatselijke imam, en A.D. die zich inzet voor de verzoening in bloedvetes en dat tijdens deze ontmoeting N.P., die tijdens het incident op 16 mei 2012 zelf gewond raakte, vergiffenis schonk voor het bloed van zijn familie dat die dag gevloeid had en hij verzoekers vader Q.D. de hand drukte als symbool van de verzoening tussen de twee families, en uit deze informatie aldus blijkt dat er verzoening werd bereikt en is er dus niet langer sprake van een vendetta zodat van de door verzoeker ingeroepen vrees voor een vendetta dan ook niet langer sprake kan zijn, (iii) mocht verzoeker bij een eventuele terugkeer naar Albanië alsnog problemen ondervinden, hij een beroep kan doen op de hulp en/of bescherming door de Albanese autoriteiten daar uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de vreemdelingenwet en (iv) de door hem aangebrachte documenten niet van die aard zijn bovenstaande appreciatie te wijzigen daar zijn identiteit, nationaliteit en familiesamenstelling niet ter discussie staan en de attesten van het dorpshoofd en van de verzoeningscommissie, alsook de reportage van 'Fiks Fare' over zijn familie niet langer relevant zijn voor de beoordeling van zijn actuele vrees daar er op 8 april 2015 verzoening werd bereikt tussen de familie P. en zijn familie en er als dusdanig niet langer sprake is van een bloedwraak.

2.4. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn huidige tweede asielaanvraag deels steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn vorige asielaanvraag heeft uiteengezet, met name een vrees bij terugkeer naar Albanië gevisieerd te worden door de familie H. in een bloedwraak.

Verzoekers eerste asielaanvraag werd door de commissaris-generaal afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus aangezien aan de beweerde (vrees voor) bloedwraak door de familie H. geen geloof kan worden gehecht. Inzake het beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat verzoeker tegen deze beslissing indiende, werd bij 's Raads arrest nr. 93 850 van 18 december 2012 de afstand van geding vastgesteld. Daar geen van de partijen binnen de vooropgestelde termijn gevraagd hebben om gehoord te worden, worden ze immers geacht in te stemmen met de in de beschikking van 8 november 2012 opgenomen grond, met name dat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig is.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een volgende asielaanvraag, de beslissing met betrekking tot de vorige asielaanvraag nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

Wat betreft de door verzoeker beweerde (vrees voor) bloedwraak door de familie H., wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt: "Vooreerst dient opgemerkt te worden dat het Commissariaat-generaal geen geloof hechtte aan het vluchtrelaas dat u uiteenzette in het kader van uw eerste asielaanvraag, met name uw vrees voor een bloedwraak door de familie H.(...). U bracht in uw tweede asielaanvraag geen feiten of elementen aan die de eerdere negatieve beoordeling van het Commissariaat-generaal kunnen weerleggen. Wat betreft de H.(...)s beperkt u zich immers tot een

louter herhalen van wat u reeds bij uw eerste asielaanvraag heeft aangehaald (CGVS 24-08-2015 p. 12, 14-15).” Er kan inderdaad niet worden ingezien om welke reden een loutere herhaling van dezelfde ongeloofwaardige asielmotieven zonder objectieve bewijzen in een opeenvolgende asielaanvraag erop zou wijzen dat deze motieven wel degelijk geloofwaardig zouden zijn. Dit onderdeel van de motivering, dat door verzoeker volledig ongemoeid wordt gelaten, wordt door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

2.5. Wat betreft de bloedwraak met de familie P., gaat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen evenwel te kort door de bocht waar hij in de bestreden beslissing stelt dat er op 8 april 2015 een verzoening werd bereikt tussen verzoekers familie en de familie P., waardoor er dus niet langer sprake is van een vendetta zodat van de door verzoeker ingeroepen vrees voor een vendetta dan ook niet langer sprake kan zijn.

Immers, de Raad leest in de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, waarop voormeld besluit van de commissaris-generaal is gesteund, als volgt: “Op initiatief van A.(...) D.(...) uit Glllogjan, samen met talrijke activisten van de verzoening van bloedwraak, werd woensdag in Deçan verzoening geschonken voor één dode en één gewonde, die vielen op 16 mei 2012 in Junik tussen de families P.(...) uit Kosharë, Gjakovë en de familie D.(...), van Shipshan, Tropoje.

N.(...) P.(...), uit Kosharë, die zelf gewond raakte bij de dubbele moord in Junik, zei bij deze gelegenheid dat hij zich trots voelde om verzoening te schenken voor zijn broer B.(...) P.(...) en voor zijn verwonding van drie jaar geleden in de wijk Çok in Junik.

“ik voel mij heel trots en heel gelukkig dat ik de gelegenheid kreeg het bloed van mijn broer en mijn wonde te vergeven. (...)” Zo drukte P.(...) zich uit, met gevoelens van pijn en trots.

(...)

De burgemeester van Deçan, R.(...) S.(...), verklaarde dat met het initiatief van ex-politiek gevangene A.(...) D.(...) en zijn medewerkers de families van N.(...) P.(...) vandaag verzoening heeft geschonken voor een dode en een gewonde.

(...)

Op 16 mei 2012 in de wijk Çok in Junik, in een valstrik werden V.(...) en B.(...) P.(...) gedood. N.(...) P.(...) liep zware verwondingen op. Allen van het dorp Kosharë, Gjakovë.”

Verzoeker kan dan ook worden gevolgd waar hij opwerpt dat uit deze informatie blijkt dat de familie van N.P. en B.P. (broers) de familie D. dan wel vergeven heeft, maar dit niet het geval is voor de familie van V.P. (neef). Met dit gegeven werd duidelijk geen rekening gehouden bij het nemen van de bestreden beslissing. Verzoeker legt bovendien een verklaring neer van het hoofd van de gemeenteraad van Deçan (stuk 3 toegevoegd aan het verzoekschrift), waarin wordt bevestigd dat de familie van V.P. weigert zich te verzoenen met de familie D.. Daarnaast wordt tevens een verklaring van G.M. voorgelegd, waarin de actualiteit van de problemen van verzoeker wordt bevestigd (stuk 4 toegevoegd aan het verzoekschrift). De Raad treedt verzoeker dan ook bij in diens oordeel dat verder onderzoek noodzakelijk is. De argumentatie in de verweernota omtrent de inspanningen van de Albanese overheid om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete en de verwijzing in dit verband naar de stukken 2 en 3 toegevoegd aan de verweernota (COI Focus, Albanië – Overheidsmaatregelen in de strijd tegen bloedwraak dd. 18 oktober 2013 (update) en UNHCR, Albanië: Statistics on blood feuds; state protection and support services available to those affected by blood feuds, including whether individuals have been prosecuted for blood feud-related crimes (2010-2015), dd. 10 september 2015), kan te dezen niet volstaan. De uiteenzetting in de verweernota kan het gebrek in de motivering in de bestreden beslissing immers niet herstellen. De Raad stelt voor het overige vast dat de beslissing genomen in het kader van verzoekers broer vernietigd werd door de Raad en ter terechtzitting wordt gesteld dat er inmiddels een nieuwe beslissing is genomen.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.”

2.3. Dienvolgens dient ook de bestreden beslissing genomen in hoofde van verzoekster te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 8 september 2015 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien maart tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,	kamervoorzitter,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M.-C. GOETHALS